

Lohdatus virsi. v.m.

Weisataen kuin: n:o 139 Uub. Suom.
Virsi. Mit' omppi ylähöllä nus'..

Miks' olet rakas sielusen'

Niin murheinen,

Kun taiwaallinen Isäsi

Armoonsa otti sinuksi?

2. O! katso minä lastaisen,
Rakkauden,
Isäsi armas osoitti,
Kun lapselseen sun nimitti!¹

3. Sun otti armosiittoonsa
Ja kasteeessa.
Näin lapsen oikeutensa
Lahjoitti rakkaudesta!

4. Sä katso Herran tekoja,
Näin jaloja;
Omista niitä uskolla,
Ja luota Impauffiinsa.

5. Hän aina sua lastansa
Nyt rakastaa:
Armoonsa rikkauella
Sinua tahtoo launista.

6. Hän antoi syntis anteeksi
Ja Lahjoitti
Sinulle taiwan tavarat,
Kallihit, katoomattomat!

7. Sun tavarasi taiwaassa
On tallella:
Ei niitä raiskaa ruoste loi,
Ei viholliset ryöstää woi.²

¹ Joh. 1 Epist. 3: 1. — ² Math.
6: 20.

8. Kun tahtoo kantaan päälesi,¹
Sun valitsi
Isäsi kaikkivaltias,
Kun sotii sinun puolestas?

9. Sä olet wapa synnistä
Ja virheistä.²
Tähänänsä wanhukskautta,
Kuin kirlastettu Poikansa!

10. O! kuinka olet autuas,
Kun Jumalas
Sun wanhukskaaksi julisti,
Ja pyhäni silloin pyetti!³

11. Sun nimesi Hän undisti
Ja kirjoitti
Karitsan elon kirjahan,⁴
Sun kruunas taiwan kunnioan.

12. Karitsan häihin sisälle
Hän sinun wie:
Silloinpa Jesus tirkasna
On sinussalin soistava!

13. Iloista virttä woitosia
Saat weisata
Jumalan pyhäin seurassa,
Taiwahan valtakunnassa.

14. Sä mahdat siittää Jumalaan
Nyt ilolla,
Kun antoi sulle Poikansa,
Ja kaikki Hänens kansjansa.

15. Kiitetty olkoon Jumala
Ja Karitsa,
Kans' Herran Henki suloinen,
Kun lohdutti näin sielusen!

¹ Rom. 8: 33. — ² Kor. 4: 7; —
³ Ilm. 19: 8. — ⁴ Ilm. 3: 5.

II.

Kasteesta.

3. Ei maassa rauha, jota etsin,
Nyt weisaan riemu weisunani
Rakkauesta Jumalani,
Ja avarasta armostas
Sun armo valtaunusas,
Mun Jesuksen!

2. Sinua kiitän, Jesuksen!
Edesä kalliin kastehesi,
Jossa minn otit omakses,
Rakkaaksi armolapsexes,
Mun Jesuksen!

3. Sä, kasteen Herrä, itse ensin
Asetit Kasteen sakramentin,
Teit armolitton iijäisen,¹
Untakses mulle autuuden,²
Mun Jesuksen!

4. Suuresta rakkaudestasi,
Eunastusvirkaas alkaissasi,
Jordaniiss' otit kastehen,
Tähättäkkes wanhurskauden,³
Mun Jesuksen!

5. Sun kasteesi, mun Jesuksen!
Kasteeni arwon kirkasteli.
Silloinpa taiwaat aukesi,
Ja Henki tuli päälesi,
Mun Jesuksen!

6. Kuultiin myös ääni korkealta,
Suurelta taiwaan Jumalalta:
"Sä olet rakas Poikani"!⁴
Sinunpa Isä mielistyi,
Mun Jesuksen!

¹ Ps. 89: 35. — ² Matl. 16: 16.

³ Matth. 3: 13. — ⁴ Matth. 3: 17.

7. O taiwaallinen Profeetani,
Ja armollinen kuuinkaani,
Rakkahin yli pappini!
Sä tahdot olla ijäti
Mun Jesuksen!

8. Silo on olla suojaaja,
Lewäitä armohelmasasi;
Nautita suurta armoaas,
Niemuita rakkaucessas,
Mun Jesuksen!

9. Kasteessa syvät puhdistettiin
Mä Jumalasta syvyytettiin,
Pääßeni Kristus puettiin,
Nimeni firjaas luettiin,
Mun Jesuksen!

10. Kasteessa annoit omakseni
Sun kalliin wanhurskaantesi,
Jossa uht olen syminön,¹
Morsiamesi virheetön,
Mun Jesuksen!

11. Kuin Taaporilla tuniasi
Paistava oli tirkkahasti;
Niin tirkas olen minäkin,²
Loistava, niilutuin sinäkin,
Mun Jesuksen!

12. Niin sanot itse sanassasi,
Etäss' jen suuren tuniasi,
Kuin Isältäsi omistit
Sen lapsettesi lahjoitit³
Mun Jesuksen!

13. Nyt Isä minuum mielistyppi,
Ja Pejassansa katseleepi
Pyhäksi ja wanhurskaaksi,
Kun uelon Simm päälesi,
Mun Jesuksen!

¹ Eph. 5: 27. — ² Filip. 3: 21. —

³ Joh. 17: 28.

14. O armon suurta rikautta!
Sepä nyt taiwaan valtakunta
On uskon lautta omani;
Sen maksi Sinun veresti,
Mun Jeesusen!

15. Sun rakkantes, Jumalan!
Täyttääpi taiwaan sekä maanki:
Se on tuu meri pohjatoiu,
Sepä Sun ristin päässe toi,
Mun Jeesusen!

16. Sä parhain olet ystäväni,
Kun henkes aunoit edestäni.
Sä voitit iholliseni,
Ja asut sydämessäni,
Mun Jeesusen!

17. Sä itse olet paimeueni,
Elämän lähde sielulleni,
Autunnen tarwi, tilpeni,
Kallio, wahwa liunanai,
Mun Jeesusen!

18. Siis olen wahwa sitä aina,
Mua ettei wahingoittaa taita,
Ei kullo eikä elokaan.²
Sun kanttas perin taiwahan,
Mun Jeesusen!

19. Sinua mahdan ylistellä
Ain' suussa sekä sydämissellä,
Suloinen armas veljeni,
Nakkahin verihäkki
Mun Jeesusen!

20. Kiietetty olsoon liiatenki
Nyt Isä Poika Pyhä Henki!
Jumala Kolme-yhteinen,
Ylistys Tulle iijäinen,
Halleluja!

¹ Ps. 18: 3. — ² Rom. 8: 38.

III.

Jumalan lapsi.

V. 1. Mä olen pääryhö löytänyt.

Mä lapsi olen Jumalan,
Ja Kristus welseni,
Hänessä perin taiwahan.
Se on jo omani!

2. Sen Jesus itse lahoitti
Pyhässä kasteessa.
Jesusta tahdon siittäli
Eneimän rakastaa.

3. Hänen yläkäsi on lassimpi,
Kuin taiwas sekä maa;
Luotujen Herra suurempi
Kaiklia luotuja!

4. Hänen armosta minun omistaa
Jumaleni lapsikseen.
Niin suuren rakkautensa
Osoitti minulle!

5. Hänen iälji mull lahoitti
Wanhurskautensa,
Ja minun sillä kaunisti
Morstameksensa!

6. Olenpa juuri ihana
Nikäni puussa,
Kuin aurinkoinen loistava,
Kunian kruunissa! ¹

7. Minun eloni ja menoni
Se on jo taiwaassa;
Waen täällä on se kuiteuki
Salattu uskosja.²

8. En huolissaan mä katseella
Itseeni muualla,

¹ Hes. 16: 10, 12. — ² Filip. 3: 20

Kun Wapahtajan' haavoissa,
Tälkehen sanansa.

9. Hänen puhtaaksi minun puhdisti
Kälestä hymistä,
Ja virheiöinä asetti
Etehen Jeesuksa.

10. Nyt Jumala minua rakastaa,
Kuin omia Poikaansa.
O ääretöntä autunta,
Ett' olla lapsensa!

11. Hänen armonsa minulla sahjoittaa
Jo täällä avaran
Ja viimein täältä korettaa
Taiwaasen asumaan.

12. Siis ylistys ja kunnia
Rakkaille Isälleen,
Jesuksen kitos laikista,
Ja Hengen ylhäisen!

IV.

Luvatta waltakunta.

W. l. Mitä teli minun Jesuksen.
O sitä suurta rakkautta!
Jolla meit' Isä taiwaan
Ain' Pojassanha rakastaa,
Ken kärsei kuolon waiwan,
Woittaaseen meilse elämän,
Rakkaille lapsilleensa,
Saattaaseen meitä perimään
Jeesuksen kunnianja.)
Jesuksen kautta
Isä meille antaa,
Sen waltakunnan luvatun,
Hyvästä tahdostansa! ¹

¹ Luc. 12: 32.

2. O sitä suurta autunta!

Woittoo ja kunnia,
Wanhurskanden loistoa,
Kun jaimine Jesuksessa.
Sen Isä kyllä huomaitsee,
Katsoo meit' iloisansaa,
Jos kohta järki hätäilee
Ain' epä-uksessansa.

Jesuksen kautta
Isä meille antaa,
Sen waltakunnan luvatun,
Hyvästä tahdostansa!

3. O sitä suurta riemua!
Kunnian kirkkautta,
Kun taiwaassa meit' odottaa
Eläissä Jesuksessa.

Waall' olin synnin maailmassa
Kristusken tähden pikkas,
Taiwaas' on puku loistava,
Kunnian kruunu kirkas. ²

Jesuksen kautta
Isä meille antaa,
Sen waltakunnan luvatun,
Hyvästä tahdostansa!

V.

Hääkutsunus.

W. l. Täällä pohjan tähden alla.
"Älä peltää! hmitleepi
Isä laumallema,
"Teille tahdon totihestti
"Waltakunnan antaa". ³

2. Jospa Herrä armostansa
Meitä autteleisi,

¹ Pj. 45: 14. — ² Ilm. 2: 10. —

³ Luc. 12: 32.

Nakkahilta lapsiltansa
Muruheen pojies weissi.

3. "Lapset, olkaat iloisanne!
Ollessani aina
Teidän armas auttajaanne,
Ette muuta laipaa."

4. Armohesti uskallamine,
Hämmäme kün olet:
Sulle tuominne sydämemme
Surut sekä huulet.

5. "Teille oseen armollinen
Pojassani totta,
Teistä tahdon morsiamen!
Pojalleni ottaa".

6. Kuinta weimme kelswoteinna
Armas Jäät, kulta!
Pojallesti mahdoteinna
Morsiameks' tulla?

7. "Waiksa kuinka kelswottomat
Jähesjämie o'otte,
Röyhät, turjat, alastomat,
Mylulta laiffi jaatte".

8. "Jos on syunit ruskioita,
Wakkioitsi tulkoon;
Taikka ruusun karwaisia, ²
Niiinkuin willa olkoon".

9. "Mikä antaa armostansa
Teille ihanaisen,
Aiwan onan pukuimienja,
Muulle kelspaawaisen".

10. "Poilan' antaa kihlojanja
Aiwan runsahasti,
Pyhänen Hengen lahjoinensa,
Tavaransa taifli".

11. "Härkäni ja syöttilääni
Amoin tehdä teuraaks".
Häitä laitoin Pojalleni,
Teitä kutsun wieraaks". ¹

12. "Myt on häät jo aljettuna,
Tuslaat herkkupöytään!
Täällä se jo uskon kautta
Sanashani löyttäään".

13. Koska warzin mahdetoimia
Taiwaallinen ylä
Minun ottaa omaksiensa,
Häähin tahdon mennä.

14. Pyhä Henki minun wihti ²
Armosiitossaanja,
Yhden ruumiin jäseneksi
Kuninkaan kanssa.

15. Rakkautensa ihmeellinen,
Palaa, niinkuin liekki.
Morsiamensa kruunatalseleen
Paratiisiin wiepi.

16. Siellä laulau lakkamatta,
Enkesitten kanssa,
Karitsalle kunniaato,
Kuolle woitolstansa!

17. Riites olsoon Jumalalle
Autsunisestansa!
Korkeimmaalle Kuninkaalle
Morsiameltansa!

VI.

Sionin Kuningas.

W. I. Meill' taiwaan korkea Kuningas.
Niemutse Sion suuresti,
Weisaa iloisesti

¹ Sof. 2: 19, 20. — ² Jes. 1: 18

¹ Matth. 22: 4. — ² 1 Kor. 12: 27.

1. Kuninkaallesi
Kiitoswirtefi; ¹
2. Kun Hän nyt tulee asumaan, kuuile, sinulle!
Alhaisesti aiwan,
Sinun tykösi,
Herran Sioni! ²
3. Sillä Hän tahtoo sinusta
Morsiamen ottaa.
Hän nyt sinussa
Kaikki undistaa.
4. Hän armon tuopi tullessaan,
Sionilien runsaan:
Rauhan, autuuden,
Woiton ijäisen.
5. Hän hallitsepi taiwaassa,
Selä Sioniissa
Ompe Hänellä
Maja pystyvä.
6. Sanasja, sakramenteissä
Uuskowainen yhä
Hänen omistaa
Kuninkaalsensa.
7. Hän on nyt sinun Kuninkaas,
Köyhää sekä rikas,
Sulle wanhurskas,
Sinun auttajas.
8. Hän, Herrasti, on siviä,
Sydämestä näyrä,
Aiwan armias
Rauhan Kuningas!
9. Kun et sä taida etsiä,
Etsä löytää Häntä,
Ollen sinullen
Liian ylhäinen:
10. Hän tahtoo tulla tyköji,
Sulle autuudeksi,
Juuri sinulle,
11. Sanaansa antaa saarnattaa,
Että me senkauttaa
Hänen tuntisimm'i,
Pääallens' uskoisimmin'.
12. Saarnaajat tulee Hänestä,
Selä oppi selvää;
Hän myös sinussa
Uskon vaikuttaa.
13. Hän on jo tullut tykösi,
Koskas mieluisesti
Kuulet fanojaan,
Seuraat oppiaan.
14. Tottahansinä Jesusta
Mahdat vastaan ottaa,
Sillä Hänettä
Hukut synnisä.
15. Sun wapaaksi Hän julistaa
Synniin kahlehistä, ¹
Antaa sinullen,
Elou ijäisen,
16. Autuas olet Hänessjä,
Wanhurskas ja pysty,
Lapsi korkeimman,
Itse Jumalan! ²
17. Meillä on syhtä iloita,
Kun niin mahdotoinna
Saimme kalliimman
Taiwaan tavaran!

¹ Bach. 9: 9. — ² Joh. 12: 15.¹ Jes. 52: 1, 2. — ² Ps. 82: 6.

18. Hän tahtoo olla weljennime, Poikansa meille lahoitti¹
 Jeesus Kristus itse!
 Jonka lautta me
 Taiwaan perimme.

19. Itse Hän meitä johdattaa
 Rakkaudeskanssa
 Isän helmahan,
 Taiwaan tunniaan.

20. Siis Herraa tunnioittaen,
 Pitääin rakkaiden
 Toinen toistumme,
 Herraa seuraamme.

21. Weisaten Hölle kiitosta,
 Huutain: Hosanna!
 Kiitos korkean
 Taiwaan Kuninkaan, Amen!

VII.

Syntynyt Wapahtaja.

W. I. n:o 2.

Kristityt kaikki iloittaanime,
 Jeesusta tunnioittakaamme;
 Hän yksin olkoon ilomme,
 Syntynyt Wapahtajamme
 Joulujuhall!

2. Täällä Jeesus syntyi Jumalasta
 Jo ennen ijanlaikisuutta,
 Kaikissa Isän kaltainen;
 Vaikk' oli täällä alhainen,
 Joulujuhall!

3. Kuin ihmiskunta synnin kautta
 Kadotti kaiken autuudenja,
 Niin meitä Isä armahti,

4. Hän astui alas taiwahasta,
 Ja syntyi neitsestä Mariasta,
 Immalta sekä ihmisen
 Korotti meilä verrakseen
 Joulujuhall!

5. Hän taiwaan, maan ja kaikein Luoja,
 Luotujen suuri Hallitsija,
 Korkea taiwaan Kuningas
 Kösypyydes syntyi maailmassa'
 Joulujuhall!

6. Hän tuli tänne mailmahan
 Nakentaan armowaltakunnaan;
 Hän päästi meitä synnistä,
 Kun syntyi meille synittä
 Joulujuhall!

7. Murheissa, kiusauksissamme,
 Jeesusta seimesi' katsovaamme!
 Uskolla tässä lapsessa
 Löydämme iloa autuutta
 Joulujuhall!

8. Ei maassa, eikä taiwahassa,
 Autuutta meillä ole minussa²
 Kun Jeesuksessa ainoostaan,
 Kun autuuden toi tullessaan
 Joulujuhall!

9. Enkelit siittä iloisivat,
 Kun paimenille ilmoittiivat
 Jeesuksen armotuloa,
 Saarnaaisit ilon sanomaa
 Joulujuhall!

10. Siitäkös ilo eneneepi,
 Ympäri maailman leveneepi.

¹ Joh. 3: 16. — ² Ap. 4: 12.

Kaikkia Jeesus valastaa.
Autuaas Hänен omistaa!
Joulujuhlall!

11. Raamatun sanat suloisimmat
Kapalovaatteet Herran ovat,
Toissa Hän löytäään vieläkin
Ustolla, niinkuin ennenkin.
Joulujuhlall!

12. Ja sinä wähä Betleheemi,
Sä olet oikein leipävuori,
Sinust' on meillä hunaja,
Mäkeempi mailman herkkuja.
Joulujuhlall!

13. Jeesus on itse ilonamme!
Tää taiwaallinen Juminkaanne
Nyt tahtoo olla welsjemme.
Syntä on kyllis' iloomme
Joulujuhlall!

14. Me Jumalamme rakkait lap-
set,
Kristuksen kansjaperilliset,
Autuaat maassa, taiwahass,
Synthynees' ranhan Rukkinaas'
Joulujuhlall!

15. O sitä suurta lohdutusta,
Kallista lasten oikeutta!
Armonsa rikkaudesta
Mahdanne kiittää Jeesusta,
Joulujuhlall!

16. Kunnia olkoon Jumalalle,
Kaikkien lähjain autajalle,
Kun antoi Poikansa aineau
Wapahtajaksi maailmaan
Joulujuhlall!

17. Ijäinen liitos Jeesukselle,
Welsjellen' sangen suloiselle,

Rakkaalle sielum' Njälle!
Ylistys Hengell' Pyhälle
Joulujuhlall!

18. Kolm' yhteyden liitosvirren
Enkelein kanssa weisaan muden.
Äaretön omapi olewa
Iloni silloin taiwaassa
Halleluja! Amen.

VIII.

Mailman sivistäjä.

W. L. Kütes laikutoon Kristuksell.
Ylistys, suuri tunnia
Taiwahan Jumalalle,
Kun antoi rakkait Poikansa
Sovinnoks' maailmalle!
Ei ollut kolo mailmassa,
Ken meit' ois woimut auttaa
Syntin ja kuollen wallasta,
Ei enkelikään taiwaan.
Niin itse Poika,
Waltias ja woipa,
Annettiin meille awulsi
Kukistaan kuollen waltaa.

2. Ei kenkään ole phytänyt
Ihältä tätä lahjaa,¹
Hän on sen murheen pitänyt,
Kuinka Hän meitä auttaa:
Hän heitti kailti syntimme
Rakkaan Poikansa päälle;
Hän kantoi fairautemme
Ja kivuni synneistämme,
Ken Getsemanees',
Werijessä hiesse,
Taisteli Herran wihan all'
Maailman syntein edest'.

¹ 1 Mos. 3: 15. — Jes. 53, 8, 5.

3. Hän rukoili näin kolmesti
Käältään rakkahalta:
"Jos mahdollinen olisi,
Pääst̄ wihas mäsjan alta.
Woi! Abba minun Isäni,
Suuressa olen waiwass'.
Sun tahtos olkoon kuitenki,
Jos juou tän kallin karwaast'
Enkeli Taiwaast'
Wahwisti Hänt̄ waiwass',
Kun kasvoillansa makaawan,
Rehtasi verisaunaas'.

4. Häyvimmät hirmuvaltiaat
Nyt karkas Hänen pääleen,
Wihollisensa julkimmat
Saadakseen surman Hölle
He jauoijit niin wertansa
Ja väjyit henkeänsä,
Ett̄ huuosit wihan wimmasa:
"Hän kuoloon ristin päällä!"
Hän haaveitettiin,
Pilkattiin ja piesitti,¹
Ruumiinsa ratki raadestiin,
Ja ristin päälle lhötiin.

5. Jos syntimme on tehnehet
Tain puissa tuorehesja,
It's elon Herran surmanneet
Waiwassa hirmuisessa;
Niin tiedä, hyvä ystävä,
Kun elät suruteinua,
Mitä sun täythy lärjä,
Jos kuole uskotoinua:
Ijäistä tuskaa,
Waiwaa, ahdistusta
Helvetin tulen liekissä.
Ei kuole matos koskaan.

6. Sulasta rakkudesta,
Jumalan Poika aiwan,

¹ Jes. 50: 6.

Ihensä antoi piinattaa,
Suurimman lärsel waiwan.
Hän kuoli ristin kuoleman
Syntisten laikkein tähden,
Nyt armon saa jo laineva
Kun uskoo Hänen pääleen.
O sitä suurta
Armon rikkautta,
Kun laikille Hänen taritsee
Pyhässä sanassansa!

7. Ne lippaukset armoiset
Täytettiin Kristukselta;
Siis turhaan itsees' tuomitset,
Epäillen armostansa.
Et sinä tosin ansaitse,
Kun wihaa Jumalalta;
Waan sinä olet limastett'
Vain krouksen alta.¹
Nyt Jesus totta
Siinu wastaan ottaa,
Kun tulot Hänen thlönjä²
Niin mahdoteinua sehta!

8. Et koskaan taiba lylliksi
Armenja Janaan luottaa,
Se physwä on ijäti,
Elon je sulle tuottaa.
Jos waikka kaikki huutaisi:
"Sä pettyt lokonansä!"
Enemmän usko kuitenki
Jumalaan sanassansa.
Et woi jö muulla
Paratuksi tulla
Monista synnin wioista,
Kun Herran onistolla.

9. Jos tahdot saada armoa
Ja tulla autuaaksi,
Niin wastaan ota uskolla

¹ Gal. 3: 13. — ² Jes. 45: 42.

Jesuksen lautta kaikki,¹
 Hän alastomat vaatettaa
 Vanhurskaudellansa,²
 Syntistä yhä puhdistaa.
 Omistaa lapsiensa.
 Vanhurskaudess'
 Elämme niin uudest'.
 Nämä autuaat me ajassa
 Ja ijanlaikisuuudess'³! Amen

IX.

Langenneitten lunastaja.

B. I. Vapahtajani.

Herra Jumala,
 Joka alussa
 Loi taivaan ja maan,
 Udamin paratiisiin pani aumaan.³

2. Tilasj' autuaass'
 Olit Ewan kansj',
 Luojans' näkiwät,
 Syntistä tietämättöminä esivät.

3. Heille Jumala
 Antoi luonansa,
 Jolla ihmisen
 Kaunisti kaikkien suotuin ylitsen.

4. Utwan ihana
 Oli elensa,
 Tähymä riemua,
 Kikkaaksi luodussa paratiisissa.

5. Kyllin kaikkia
 Saiwat nauttia;

¹ Joh. 1: 16. — ² 1 Kor. 6: 11. — ³ Mos. 28.

Vaan puust' ainoast'
 Nuoleman uhalla sieltiin otta-
 mast'.

6. Kärme kavala,
 Pirun neuvesta,
 Ewan elsytti
 Ensimä lielitähjä syövään hedelmii.

7. Kärme saneli:
 "Tunte wiisaaksi,
 Niintuun Jumala,
 Hyvän ja pahan te woitte eroit-
 taa".

8. Sitten Atami
 Otti omeni,
 Syntiin lantesi,
 Lapsetensa kansansa kuolleoon hu-
 tutti.

9. Silloin Jumala
 Alkoi ruhdella
 Syntis-parkoja,
 Kuolleet ja waiwoja heille julistaa.

10. Siurell' surulla
 Saiwat paeta
 Paratiisista,
 Maailman waiwoihin esikoisena.

11. Vaan ei Jumala,
 Tähymä armoa,
 Luodust' lapsistaan
 Yhdenkään synneissään soisi huf-
 tuwan.

12. Silloin Jumala
 Siuren armonsa
 Ensin osoitti,
 Seuin waimon siemenen heille lu-
 pasi.

13. Kuin se Adami
Itsen^s kerotti
Herran kaltaiseks,
Niih Herraa Jumala syntyi ihmiseks.

Kiitos ainiaan,
Kaikista suodulta, lunastetuistaan.

X.

14. Täällä Hän pünnattiin,
Olén annettiin,
Korvin pikkattiin,
Ristiä kantoi Hän, johon naukit-
tiin.

Mieluinens auttaja.
Kuin Adamista perimme
Syntin ja kuoleman,
Me Jumalasta eriimme
Jääseen waiwahan.

15. Verens^s vuodatti,
Itsen^s uhrasi
Ristin kuolemaan,
Noussipa kuolleista voitien jaasil-
laan.

2. Niih Herraa katsoi taiwaasta
Syntisten lapsia: ¹
Hän keliwollista auttajaa
Ei löynyt kaikista.

16. Nään Hän pelasti
Meidän vapaksi
Pirun pauloista,
Syntistä, kuoleman kadoituksesta.

3. Kun suuresti Hän rakasti
Autuutta maailman,
Kuin Pojallensa sanesi:
"Sä riennä auttamaan!"

17. Isän sotitti;
Meille toimitti
Wanhurskauden,
Suuremman, kalliimman, kuin se
entinee.

4. Hän astui alas taiwaasta,
Ja otti miehunden,
Sulasta rakkudesta
Toi meille autunden.

18. Sen nyt jokainen,
Häneen uskoen,
Omaa sensa ¹
Suuresta armonsa rikkudesta.

5. Suurempi oli ilonsa
Tähtemme pünnattaa,
Kuin etta Isän helmasja
Taiwaassa riemuuta.

19. Ken woi tutkia
Armon suurutta,
Se on lawia,
Kuin meri, jonka ei näy rantoja!

6. Tän Herraa itse todistaa
Pyhässä sanasaan,
Hääpäiväksenä omistaa,
Kuin pikkall' surmataan. ²

20. Kaikkein unojalle,
Avun tuo jalle;

7. Hän kuoli ristin kuoleman
Syntisten evestä,
Lunasti joka ainoan
Autuuteen jällensä.

¹ Rom. 8: 22.

¹ Ps. 14: 2. — ² Korf. v. 8: 11.

8. Jo siinä kaikki täytettiin
Kuollessa Karitsan,
Kuin autunteenme tarvittiin,
Kun waan se uskotaan.

9. Kalliisti o'mme ostetut
Pyhällä werellään,
Ja kuolemasta nostetut
Ijäiseen elämään.

10. Siis sinulle nyt siitoffen
Ammame ijäisen,
Edestä waiwas werisen,
Ja kuollos hirnisen!

XI.

Armon aurinko.

W. 1. Mü olen päärsyvä löytäny.
Kuin auringoinen sääteenvä
Ihanall' aamulla
Maan piirrin päälle lewittää,
Suurella valolla;

2. Niin Jeesus Kristus Herr
raimme,
Tä armon aurinko,
Maailman kaiken valaisee,
Ja kirkkaiden tuo.

3. Hän armonsa ja valonsa
Raikille taritsee,
Waan uskova sen omistaa,
Ja sitä riemuitsee,

4. On päärsy yksi ihana,
Raikista kallihiu,
Kirkkaudesta hohtava;
Sen juuri walitsin! ¹

5. Hän loistava on armosta
Ja rakkauudesta,
Sen näyttää meille sanansa
Ja supauksensa.

6. Hän kutsuu meitä welsjikseen
Ja ystävwilseusjä. ¹
Vanhurstauden ijäisen
Me saimme Hänestä.

7. Sen kunnian, kun Jumala
Pojalleen omisti,
Sen Jeesus jälleen armosta
Lapsilleen sowitti.

8. Niin suuresti, kun Jumala
Poikaansa rakastaa,
Samalla rakkaudella
Meit' Jeesus rakastaa. ²

9. O ääretöintä autuutta,
Woitto ja kunniaa,
Kun Jumala meill' lahjeittaa
Sulasta armosta!

10. Jo Jeesus woiton Herrana
Haubasta heräsi,
Toi woiton wihoissista,
Kuin meitä ahdisti.

11. Ei laki, synti, kuolloskaan
Wei meitä kadottaa,
Ei woittettuna pirukaan
Waikk' ankoo kitaansa.

12. Jeesus on woiton sankari,
Kun woitti maailman,
Helvetin wallan kufisti,
Surmasi kuoleman!

¹ Matth. 13: 4, 5, 6.

² Joh. 15: 9.

13. Kus' en nyt kuolle otaisi? 4. On siellä Välimiehenime
 Miss' woittes helvetti! Ja Ylipappimme
 Mä olen teistä ijäksi! Kuu edestämme ruoilee
 Jo päässyt vapaaksi Yläistä Isänimme.

14. Siis liitos olsoon Jumalan, 5. Kun täällä murheen laakossa,
 Isänimme rakkahan, Me vihollisilta
 Kun antoi meille Pojastaan Olemme ahdistettuja,
 Lain woiton autuaan! Monilta tuimilta.

15. Nyt mahdannee waan iloita, 6. Nyt Jesus meitä hallitsee
 Ja siittää Jesusta, Minnaan armeillaan,
 Sits' kui me tuolla taiwaassa Ja viholliset tuomitsee
 Nämme kaswonsa. Suurella voimallaan.¹

16. Silloinpa riemuweisumme
 Ja siites kajaapi
 Voitosta, josta lauloimme
 Nyt aiwan heikosti.

XII.

Kristuksen hallituksesta.

Ainoa poika Jumalan,
 Isäleen rakkahan,
 Jo riensi täältä lumiaan,
 Isänsä helmoihin.²

2. Nyt valtain yli vallitsee
 Raikkaa luotuja,
 Ja Kuninkaana hallitsee
 Yläällä taiwaassa.³

3. Niin, ei Hän meitä lapsiaan
 Drivoilsi jättänyt,
 Waan juuri sillä menossaan
 Tykönne rientänyt.

5. Kun täällä murheen laakossa,
 Me vihollisilta
 Olemme ahdistettuja,
 Monilta tuimilta.

6. Nyt Jesus meitä hallitsee
 Minnaan armeillaan,
 Ja viholliset tuomitsee
 Suurella voimallaan.¹

7. Hän antaa meille yläästä
 Armonsa avaran,
 Lähettää Pyhän Hengensä
 Lohduttavan lapsiaan.

8. Ken Jesusta waan lirkastav
 Raikeli kaikisja,
 Sanaansa meille miistuttaa
 Ja meitä wahvistaa.

9. Niin itse tahdoit illoses,
 O Herrä! suloinen,
 Mun ottaa asuin fialses,
 Sydämen' huonehen.

10. Siis terve tänne tulostas
 O rakkain Jesuksen!
 Sä otit omaan huomahas
 Mun lolo autuuden.

11. Jesuksen suurta rakkautta
 En taida lausua:
 Se heksuu Herran tulena,
 Jok'ei woi samua!

12. Me siiä rakkaudessä
 Jo täällä elämme,

¹ 1 Kor. 15: 55. — ² Luk. 24, 51.
 — ³ Eph. 1: 20, 21.

¹ Jer. 20: 11.

Ta sittä Herraa taiwaasja
Tjäti siitämme!

XIII.

Pyhästä Hengestä.

W. I. Täll' ajall' autuas ylistämme.
O Pyhä Henki suloinen!
Sä olet minun sielulleni'
Virwoittaja alinomainen,
Halleluja!
Sinä tulit sydämeen'.

2. Minulle armos osoitit,
Kristusken työ johdatit,
Jesust' sielulleni kirkastit,
Halleluja!
Syntit anteeks' julistit.

3. Jumalan rakkaudesta
Muu tähdot aina wauhattaa,
Että olen rakas lapsensa:¹
Halleluja!
Isäni on Jumala.

4. Sä näytät mulle sanassas,
Ett' olen uskoin wanhuksas,
Kristussessa pyhä, autuas
Halleluja!
Tällä sekä taiwahaasj.

5. Sä uskon meissä waiutat,
Woimassa pidät, wahwistat,
Murheen kaivas meistä karloitat.
Halleluja!
O kuin meitä rakastat!

6. Sä olet lohduttajamme,
Oikea opettajamme.²

¹ Nem. 8: 16. — ² Joh. 14: 26.

Sinun oppiasi seuraamme.
Halleluja!
Et sä meistä erkäue.

7. Uskomme lamppu wiritä,
Rakkaus meihin syhytä,
Pyhä seurakuntas levitä!
Halleluja!
Sinä oot sen tekewä.

8. Kiinnitä uskon ankuri
Kristusseen kiini lujaisti
Että emme tieltä efsyist!
Halleluja!
Se on Sinun tahtosi.

9. Suo meille loppu autuas,
Wahwista itse kuolemasj.
Anna sitte ilo taiwahaasj.
Halleluja!
Ett' Sä hyljää omias.

10. Ylistys ihanlaatkinen,
Sun olsoon taiwaan forkeuteen,
Pyhä Herra yli taiwasten!
Halleluja!
Siellä saamme autuuden.

XIV.

Herran Ehtoollisesta.

W. I. n:o 2.
Kun Jesus ennen kuolemaansa
Ajetti armo-atrianja:
Rakkautensa muistolksi
Itiensä meille lehjoitti
Herran pöydälli!

2. Hän ruumiillansa rawitjeepi,
Ja werellänsä juotteleepi

Sielumme selä ruumiimme,
Elämään ijankaikiliseen,
Herran pöydäll!

3. Niin Jeesus antaa kokoanansa
Leivässä hymä viinan kanssa
Ruumiins' ja pyhänen werensä
Meidän synteimme edestä
Herran pöydäll!

4. Hän kuoli meidän edestämme,
Niin teki maaston synneistämme:
Werensä antoi vuodattaa,
Joka me saamme nautita
Herran pöydäll!

5. Kuin Hän on wanhurskau-
temme,
Niin o'omme rakkaita Isällemme.
Meista nyt Isä iloitsee,
Kun Peikans' vastaan otamme
Herran pöydäll!

6. Ei aju taida ajatella
Kaikella wiisaubellanja,
Kuinka Hän itsens' lahjoittaa;
Usko wean Hänän omistaa
Herran pöydäll!

7. Kuullessa Hänän sanojanja,
Toissa Hän itsens' meille antaa,
Uskomme siitä wahwistuu
Ja sydämemme riemastuu
Herran pöydäll!

8. Kyll' tosin vihollinen häijy,
Kun meitä juonillansa väijy,
Miesellään sanan varastaa,
Ja synnit eteen' paljastaa
Herran pöydäll!

9. Waan kunes kerran, piri
raulka:
Eipä nyti sinun mitääni auta,
Olenko minä syntinen?
Eip' ole Hän, jonk' nautitsen
Herran pöydäll!

10. Hän sanallansa lohduttelee,
Kun heikkoudess' epäilemme;
Synnistä meitä puhdistaa
Ja autuaaksi julistaa
Herran pöydäll!

11. Kunnia olsoon Jumalalle,
Kolm'yhteiselle korkealle,
Suuresta rakkaudestaan,
Kun tullee meihin asumaan
Herran pöydäll!

12. Kerran mä totta wisertelen
Ylistysvirren Jeesuksen,
Suuressa seurakunnassa
Uudess' Jerusalemissa
Herran pöydäll!!

XV.

Kristityjin rakkaudesta.

W. L. Mä tiedän kodon ihanan.
Me kaikki, jotka olemme
Jesuksen uskossa,
Me autuiksi tulemme
Rakkaiden avutta. ¹

2. Waan mahdotoin on uskosta
Rakkautta eroittaa,
Niin mahdotoin, kuin tulesta
Kuumunta wieroittaa.

¹ Joh. 5: 1.

3. Se Jumalast' on synthynt
Ja tuntee Jumalan,
Ken uskossa on synthynt
Weljensä rakastaan.¹

4. Ne Kristus itse omistaa
Opetuslapsikseen,
Sanassaan julkii todistaa
Ne Hölle keltwanneen.

5. Kun tällä uelon hengessä
Toistansa rakastaa,
Ja hengen yhteydessä
Pyhtäävät waeltaa.

6. Jumalan pyhäät, rakkahat,
Kristusken walitut,
Uudestaan aina puksaat
Päälleen rakkauks.²

7. Sillä rakkauks on juleinen,
Ja paras lahjoista.
Se luokista, kun luskainen,
Kristittyin parissa.

8. Se meitä myöskin opettaa
Toistamme palweleen,
Kärsimään weljien heikkoutta,
Ja peittäään rikolsten.

9. Kun autuutemme tarvaran
Ottimme vastahan,
Meit' ainoasti neuwotaan
Toistamme rakastaan.³

10. Ken Jeesuksen waan itselleen
Omistaa rakkahan,
Hän jälleenä on mieluinen
Weljensä puollustaan.

¹ Joh. 5: 1. — ² Gal. 3: 12, 13. —

³ Kor. 13.

11. Kun järjen orjat weljissä
Virheen waan huomaavat,
Niih tuota hillimätöinnä
Raikille hmitawat.

12. He eivät myöskaän huo-
maitse.
Järkensä johdolla,
Jos hymnissä he tuomitsee,
Min Herrä waiuttaa.

13. Kun järkes jälkeen päättelet
Waan Herran uskowist,
Niih kohta wäärin tuomitset,
Ja tulset holcris.⁴

14. Ken hengessä on ylpeä,
Pahasti paisumut,
Nirjalla parjaa mielessä
Kristittyin wapautt,⁵

15. Se on jo wäärä kristitty,
Ja uskoullattu:
Hän on jo uelon liestähny,
Itsenä tuominut.

16. Hän kelpaa tosin mailmalle
Se häntä tiittääkin;
Waan ei hän kelpaa Herralle,
Waan menee helvettiin.

17. Ja lussa oppi solwaistaan
Ja uelon wapaus;
Luss' järkeä waan seurataan,
Vakkoon rakkauks!⁶

18. Mum täyhy niistä walittaa
Larsnupi Jumala
Kun sortaa Herran lapsia:
Woi teitä rankeja!

⁴ Gal. 2: 4.

19. Siis mahdennelkin tawahtaa
Hurnattuin hurskaitta,
Pyhyä lapsen tavalla
Jumalan armosta.
20. Me tahdomme siis waeltaa
Ain' Herran pelwoissa,
Nün woimme Häneen uskataa
Kailissa waiwoissa.
21. No rakkat weljet, sisaret!
Jesuksen uskossa,
Olaamme aina iloiset,
Hän meitä rakastaa!
22. O suloinen mun Jesuksen!
Sun pääles luottanen.
Sä itse wiet mun sielusen'
Ilohon ikuseen!
4. Ne lapsukaiset tuosta
Korvasti peljästhit
Ja humpit: "Herra auta!
Hukumme junri nyt".
5. Vaan Kristus asettaapi
Sen myrskyi suallaan,
Lapsiaan muhteleepi
Heikosta uslostaan.
6. He ihmellen hmitaa:
"Mikähän tämä lie?
Hän läskee merta, tuulsta?
Ne Häntä tottelee".
7. Nün piru juoninensa
Häpeään saatettiin
Ja wiimein lokonansa
Ylitse voitettiin.
8. Nääin macilmakin koettaa,
Myrskynsä tuussilla,
Ainiaan wahingoittaa.
Tääll' uskowaista.
9. Vaan onpa haahdesamme
Väkevä perä-mies,
Häneltä avum saamme
Macilmian myrskytessä.
10. Siis, auta Herra, iäällä
Ainiaan omias!
Kuin minun myrskysäällä
Opetuslapsias.
11. Vuonamme ole wielä,
Kuin myrskyt paushaapi,
Ettemme uskon tiellä
Simusta elsyisi!
12. Nyt autuas on totta,
Ken Herraan uskataa;

¹ Matth. 8: 24.

Se maailmanki voittaa,
Ja elää turvassa.

XVII.

Autuuden Satama.

1. Minun sieluni jo löytyi
Sataman julosien:
Jossa on turva tähysti,
Ja autuus iänäinen.

2. Satama tämä wahwa,
Perustus uskollen,
Oli lupausseen sana
Herramine Jeesuksen!

3. Äen hänen vastaan ottaa
Uskoen sanassa,
Sen Jeesus jälleen totta
Lapsetseen omistaa.²

4. Minun paras ystäväni
Sä Jeesus olet waan,
Jo ilon' eläisjäni
Ja elon' kuolesjan.

5. O joska voisit täällä
Niihin sanas uskaltaa,
Kuin rakkautest hellä
Minua opettaa!

6. Minun vapahdit Sä totta
Synnistä, kiuolosta,
Ja tahdoit minun ottaa
Lapsetseen armosta.

7. Sen kaiken auttutesi,
Min lupaat sanassas,

Sä annoit totisesti
Minulle armostas.

8. Yläisen Jeesän maahan
Sieluni toiwoo waan,
Aututtaa neuttimahan,
Ja rauhaa ainiaan!

9. Ei maailmaessa tässä
Minulla olekaan
Kotoa pystyväistä,
Tulevaisista odotan!

10. Nyt mielessäni kuolen,
Kun tiedän wissisti,
Mä tykös, Jeesus tulen
Ja näen kasvoit!

XVIII.

Werraton Ystäväni!

O tuin täälä, surun säältä,
Kotiin palaa mieleni!
Klävästä jälkehensä,
Joka minun pelasti
Quollon kuopast¹, ihäuserstä
wanliudesta
Sowitti minun Isällensä
raffaudesta.
Quolemalla katteralla omaksenjo
lapsetensa lunasti,
Sitten vielä werellänsä synneis-
täni lasteessani puhdisti!

2. Jeesus antoi, mulle lahjoi,
Vanhurskaudensäti,
Häneen uskoin, sielun' merhoi,
Kuvalensa kaunisti.¹

¹ Joh. 5: 4. — ² Joh. 1: 12.

¹ Kcr. 15: 49.

Jesus minun kolonansa,
minä Jesuksen,
Hänessä nyt aina kelpaan
rakkaall' Isällen!

Ken nyt taitaa pääßen' kantaa,
Jumalapa lapsens' puolta pitelee?
Hänpä wielä sydämessän' asuslee-
lee, rakastelee ijäisest!

3. Niinpä totta, Jesus aina
Uuni sydämessäni!
Ehkä tuolla Isän luona
Oikealla istunpi:
Hallitseepi suloisesti
ustkowaisiaan,
Hoiteeepi rakkahasti
armolapsiaan.

Ei Hän niistä yhtään hyljää, jota-
ka Hänen autuudelseen omistaa;
Hän vaan taitaa aina auttaa lap-
siansa, heikkojakin armohtaa.²

4. Jesus itse mua laitsee,
Paimeneni suloinen!

Lihavalla laitumella
Antaa elon yltäisen:³
Sieluani virwoittaapi
rakkauksellaan,
Uiskoani wahwistaapi
armosanallaan.
Hän on mulle elon lähde, josta
juoksee armon virrat ainiiaan,
Selä myöskin elon tieni, joka wie-
pi Isän maahan oikeaan!

5. En nyt tiedä ystäväitä,
Jesus! Sinun wertaistas,
Sillä sinä woitat yhä
Kaikki rakkauksessas.

¹ Jes. 42: 7, 3, 4. — ² Hep. 4: 15.
³ Hes. 34: 11.

Ähllä soisin, että saisim
nähdä kaswosi,
Jonka weri kassis vuoti
minun tähteni.

Vaan se vasta tulewassa kuu-
niassa suodaan oikein ilmeissiin;
Siispä tuolla Isän maassa, tai-
wahassa, mieliisti sun kohtaisin!

6. Tyhdyt sentäään eloon tähän
Wielä Sinun tahoitas,
Sits' sun Sinä, hyvä Isä!
Korjaat minun armoissaas
Monenlaisten ristin alta,
Symin ruumiistan,
Jota täytyy täällä kantaa
hamaan kuolemaan.
Tottas omaas, Isä Rakas! lapsu-
kaistas tuleet pian noutamaan,
Paratiislin, riemu häihin, ylijäljeni
liitosvirsi weisaamaan!

XIX.

Woitto kuolemassa.

Maallinen majamme
Purjetaan päältämme,
Ja elomme
Kierusti kieruhtaa
Lähelle loppua;
Vaan eipä kuolema
Woi meitä lauhistaa.

2. Sillä me tiedämme,
Jos kuollo purkanee
Tän majamine,
Meillämme olewan,
Paljoa paremman,
Jhanan ijäisen
Jumalan huonehen¹

¹ Kor. 2: 5.

3. Sota myös huokaamme,
Että majallamme
Taiwaaliseen,
Ja puetettuna,
Saisimme astua
Antuuden nautintoon.
Herramme isohon!

4. Kun me nyt uskossa
Puetut olemma,
Ja armosta
Jesuksen kalliilla
Wanhurslaudella,
Niin totta ijäisen
Perimme autuuden!

5. Ottien kuin pääätynne
Maallinen elomme,
Niin sielumme
Suurella riemulla,
Enkelein seurassa,
Saatetaan rakkahan
Jesuksen helmahan!

6. O sulo janoja,
Kun lörwan' kuulla saa
Nyt luonansa!
Siellä waan katsellaan
Kunniaa Karitsan,
Jot' unden maailman
Kirkastaa ainian.

7. Sionin wnorella
Seisoopi Karitsa
Kunnissaan;
Istutimens' hmpäri
Sieluja tuhanjii,²
Walkeissa waatteissaan,
Riemuitsee woitostaan!

8. O sitä riemua
Kun siellä sieluja
Nyt virwoittaa!
Kristus ou jussisna

Uuskowaifisauja,
Kirkkaammin liiltävä,
Kuin auringon terä!¹

9. Emme vois nautita
Taiwahan autuutta
Ja kunniaa,
Waan me wahwistetaan
Woimalla Jumalan.
Katsomaan kirkkaita
Jumalan laswoja!

10. Siellä me toisemmme
Niemulla kohtgammie,
Ja osaamme
Uusilla kielillä
Jesusta ylistää,
Kun woitti kuoleman,
Ja elää ainiaan!²

11. Enkesit ihanat,
Ja kaikki wanhurslaat,
Nyt astuvat
Niemulla terwehtäään
Rakkaita weljiäään,
Kun murheen laaksosta
Pääsimme lotia.

12. Sielläpä ainian
Wirralla heluman
Me juotetaan;
Siellä me kruunataan
Jääiseen kunniaan,
Kuluni laikkialla:
Amen, Halleluja!

13. Sä weri-yksäni!
Päästä jo sieluni
Ja ruumiini
Pois maailman waiwoista,
Synnist ja murheista
Suloiseen suojahän
Ja ranhan satamaan.

¹ Jlm. 21: 23. — ² Jlm. 14: 1.

¹ Matt. 13: 43. — ² Jlm. 1: 8.

14. Kuolema ajainen
Mulle on suotuinen,
Woitollinen:
Kumis se valvoistaan
Lepoonsa lastaan;
Vaan sielu kerjataan
Abrahamin helmeen!

15. Kuin munia, lewosta,
Herätät luolista,
Siin tullesgas;
Silloin seu kastat,
Viet myös sin kunniaas,
Jääsell' ilolla
Laula: Halleluja!

XX.

Hyvä Paimen.

Mä olen Kristuksen heilko karitsa,
Jon Paimen arvoinen otti olallensa
Wiedäseen iloita, Isän huoneessa,
Weisaamaan rie muista unta weisia.

2. Kuin olen maailmalla minukalaisena,
Min ketimaahan ilävöitsen aina;
Vaan tuli Herrati mitä jobbattaa
Jääseen aututtem murheen laakosta.

3. Siis en mä östää tösta laipaja.
Helsjaa rakkaupac sieluneni kostaa;
Kuinka Hän yf fälli omipä minulta,
En sitte totele maasta, taittaaskaan.

4. Hän veri yläni kuoli ristissä,
Sovitti syntini killi werellänsä.
Monipa kuolleisti ylös jälensä,
Vanhuksikantena ihat elämään.

5. Hän otti lastessi minun lasteessa,
Joska Hän itseksi labjonensa antaa,
Wieläpä Pyhäesi Ehtoollisesta
Kummiins' ja wrens' saan oisein nantita.

6. Nän olen aamuiden saanut armosta
Lahjaksi Herran weitto-huolemasta,

Johonsa turwalla taidat uskaltaa;
Sentähden iloitien luole Herras! pisan purjetaa.
7. Maallinen majani norman alla
Täy onki toivouti ristin minaan,
Sieluni kuitenkii elää tum' lahoaa.
Vos tehta mullassa ruuvaltaa hirnhtaa
8. Koska niin aikani täy lepullesta;
Ja elon päivä jo rienton muistuttaa:
Min teitä, ystävät, tahtiakaan unheaa!
Ältäämme toistamme teelen Herraltaa
9. Siis wainen pyyteli eilen sijilleemme,
Armoa runsasta toinen vastaus,
Pyhältä Hengestä lehdutteekin niskomme!
Wahvistaan voimallaan

10. Kun olen Jesuksen armobelinasa,
Ei mina huolena taidat pahingoittaa:
Taitvaassa sielull' on minä ja walmiina,
Johonka omansa Jesus piettaa.

11. Hän sitten riumi olen antaa elämän,
Wümisenä pärwanä kuu kirkkanteen
Silleinpa maailman pitää nälemän,
Ett' olen uskoen saanut autuuden.

12. Kiiitos ja kuuia kloou Osalle!
Pojalle rakkaalle, Wapa kajalle!
Pyhälle Hengelle, Lehdalle!
Kolmipyypedelle ylistykse!

XXI.

Ystävälinnen Kiiitos!

W. F. Namu aurigoinen.

Ystävälinnen, Kiiitos!
Ystävälinnen, Kiiitos!
Kiitosvirren tämän Sydämettäni: Kiiitos Herran!

2. Kyll' on mulla syhää
Kiiitää Jefustan,
Ei Hän muuta phyd Sireest' waitastaan, Kiiitos Her.

Phil. 1: 21, 23. — Rom. 14: 8.

2. Jesus rakkaudest
Veri-ylläni;
Minä morsiamies
Nyt ja iälti. Kiitos Herran!
4. Sill' ei ole wertaa
Rakkaudesta,
Taiwaass' eikä maassa,
Luotuin seassa. Kiitos Herran!
5. Sinä olet kuollut
Rakkaudesta,
Jalon woiton tuonut
Wihollisista. Kiitos Herran!
6. Kunnialla nousit
Ylös kuolluista,
Weljekses mun otit
Saaliin ja'ossa. Kiitos Herran!
7. Isän oikealle
Olet astunut,
Sillä juuri mulle
Taiwaan avamut. Kiitos Herran!
8. Jesus Kristus itse
On nyt elon tie!
Joka sitä tulkee,
Autuuteen se wie. Kiitos Herran!
9. Hän on myös se lähevä,
Josta ainiaan
Elon virrat suoksee
Läpi erämaan. Kiitos Herran!
10. Meidän sydämmeimme
On se erämaa
Joka nyt on hälle
Ajuinsiana. Kiitos Herran!
11. Keittäkäämme kaikki
Herraa Jesusta,
Sydämestä ratki
Suurell' ilolla: Kiitos Herran!
12. Armo valtaumman
Jesus rakensi,
Jossa meille suodaan
Kaikki lahjaksi. Kiitos Herran!
13. Jesus armostansa,
Aivan rakkaasti,
Aina meille antaa
Synnit anteelfi.¹ Kiitos Herran!
14. Meiss' on elo kallis,
Ijan kaikkinen,²
Autuuteemme walmis,
Kautta Jesuksen. Kiitos Herran!
15. Meille lapsilensa
Jesus lahoitti
Wanhurskautensa
Rakkaat lapsensa. Kiitos Herran!
16. Sillä kannisteli
Kaltaiseksensa,
Otollisely' teli
Rakkaat lapsensa. Kiitos Herran!
17. Täältä meitä ottaa
Wielä armostaan
Isän helmaan, nostaa
Taiwaan tunniaan. Kiitos Herran!
18. Taiwaalliseen howiin
Koska pääsemme,
Enkelitten kuoriin,
Silloin weisaamme; Kiitos Herran!

¹ Joh. 14: 6.² Eph. 1: 7. — ² Joh. 2: 13.

Hinta: 80 penniä.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto